

UNIVERZA V LJUBLJANI
FAKULTETA ZA MATEMATIKO IN FIZIKO

Matematika – 1. stopnja

Laura Guzelj Blatnik

**Nevronske mreže z vzratnim razširjanjem napak v
funkcijskem programskem jeziku**

Delo diplomskega seminarja

Mentor: prof. dr. Ljupčo Todorovski
Somentor: asist. dr. Aljaž Osojnik

Ljubljana, 2020

KAZALO

1. Uvod	4
2. Umetne nevronske mreže	4
2.1. Človeški možgani	4
2.2. Zgradba nevronskih mrež	4
2.3. Lastnosti nevronskih mrež	5
2.4. Uporaba nevronskih mrež	5
3. Učenje	5
3.1. Ideja vzratnega razširjanja napake	5
3.2. Vzratno razširjanje napake	5
3.3. Lastnosti vzratnega razširjanja napake	5
4. Funkcijski programski jezik OCaml	6
5. Praktični del	6
6. Zaključek	6
Slovar strokovnih izrazov	6
Literatura	6

**Nevronske mreže z vzvratnim razširjanjem napak v funkcijskem
programskem jeziku**

POVZETEK

Angleški prevod slovenskega naslova dela

ABSTRACT

Math. Subj. Class. (2010):

Ključne besede:

Keywords:

1. UVOD

Človeški možgani so kompleksen organ predvsem zaradi neštetihi funkcij, ki jih opravljajo. In zgolj vprašanje časa je bilo, kdaj bodo znanstveniki skoraj neskončne zmožnosti možganov prenesli v računalništvo. Ko so poskušali idejo uresničiti, so si predvsem želeli strukture, ki se bo - podobno kot možgani - sposobna učiti, odzivati na spremembe in prepoznati neznane situacije. Tako je 1949 Donal Hebb v svojem delu prvič predstavil idejo umetnih nevronskehi mrežah, kjer se je zgledoval predvsem po možganihi. Dvoslojni perceptorn se je rodil nekoliko kasneje, leta 1962 je ta pojem prvi omenil Rosenblatt. Z razvojem storjne opreme se je zanimanje za nevronske mreže zopet povečalo v osemdestih letih prejšnjega stoletja. Leta 1986 je več razkovalcev neodvisno drug od drugega vpelje teorijo o večslojnih nevronskehi mrežah in vzvratnem razširjanju napake. Kljub širokemu spektru uporabe, ki jih nudijo nevronske mreže je interes zanje kasneje nekoliko upadel. V zadnjih letih pa so nevronske mreže zopet vroča tema, predvsem zaradi njihove zmožnosti prepoznavanja slik. Do danes so umetne nevronske mreže močno napredovale, namesto običajnih mrež se vedno bolj uporabljajo globoke nevronske mreže, ki v nekaterih lastnostih celo prekašajo možgane. Kljub vsemu pa so možgani sposobni masrcičesa, česar računalniki ne bodo nikoli.

Diplomska naloga se poglobi v umetne nevronske mreže z vzvratnim razširjanjem napake. Primer take mreže sem tudi implementirala v funkcijskem programskem jeziku OCaml.

2. UMETNE NEVRONSKE MREŽE

2.1. Človeški možgani. Umetne nevronske mreže se v marsičem zgledujejo po človeških možganihi. Osnovni gradniki možganov so nevroni, ki so med seboj povezani s sinapsami. Skozi naše življenje se sinapse spreminjajo po jakosti in številu, ko se učimo se ustvarjajo nove povezave med nevroni, že obstoječe pa postajajo močnejše. Nevron se aktivira le, ko po sinapsi do njega pride signal s točno določeno frekvenco, ta impulz potem nevron posreduje svojim sosedom. Kot bomo videli v nadaljevanju, je osnovna ideja umetnih nevronskehi mrež zelo podobna živčevju v možganihi.

Kljub temu, da so umetne nevronske mreže osnovane po človeških možganihi, se od njih v marsičem tudi razlikujejo.

Na primer možgani delujejo le kot celota, če se del možganov poškoduje bo motena večina funkcij, ki jih možgani opravljajo. Po drugi strani pa bopoškodovana umetna nevronska mreža še vedno delovala, le njeni rezultati bodo malo manj točni.

2.2. Zgradba nevronskehi mrež. Nevronske mreže so sestavljene iz nevronov, ki matematično gledano niso nič drugega kot funkcije. Nevroni so med seboj povezani, vsaka povezava ima svojo težo oziroma utež. Nevrone se naprej povezujejo v sloje, pomembno je poudariti, da nevroni v istem sloju med seboj niso povezani, vsak nevron je povezan le z vsemi nevroni v sosednjem (oziroma prejšnjem sloju). Nevronska mreža lahko vsebuje le vhodni in izhodni sloj - takrat govorimo o dvoslojni nevronskehi mreži. Če se med tema slojema skriva še kakšen skriti sloj, potem mreža postane večslojna. Večslojne mreže so pomembne predvsem zaradi tega, ker lahko rešujejo skoraj poljubne probleme, medtem ko dvoslojne mreže lahko rešijo je linerarne probleme (primeri linearnih problemov so in, ali, negacija, medtem ko je ekskluzivni ali že nelinearen problem, saj vrednosti 0 in 1 ne moremo ločiti s črto oziroma linearno funkcijo).

Nevron prejme vhodno stanje, na njem uporabi funkcijo kombinacije in nato še funkcijo aktivacije.

2.2.1. Funkcija aktivacije.

2.3. Lastnosti nevronske mreže.

2.4. Uporaba nevronske mreže.

3. UČENJE

Najprej je smiselno definirati, kaj pojem učenje sploh pomeni. Po [VSTAVI VIR] za učenje potrebujemo sistem, ki strmi k izpolnitvi določene naloge oziroma cilja. Pred učenjem sistem ni sposoben zadostno opraviti naloge. S ponavljanjem določenih opravil poskušamo sistem pripraviti do tega, da bo deloval bolje, kjer je bolje lahko hitreje, ceneje, bolj pravilno... Učenje lahko torej definiramo kot zaporedje ponovitev, kjer pri vsaki ponovitvi skušamo zmanjšati napako tako, da bi se zastavljenemu cilju čimbolj približali.

Obstaja kar nekaj različnih pravil, kako umetno nevronske mreže naučiti pravilnega delovanja. V svoji diplomski nalogi sem se osredotočila na posplošeno pravilo delta oziroma vzvratno razširjanje napake.

3.1. Ideja vzvratnega razširjanja napake. Učenje umetne nevronske mreže poteka tako, da iz začetnih poljubno izbranih uteži (pomembno je le, da niso vse uteži nastavljene na 0), uteži nastavimo tako, da bo mreža iz vhodnih podatkov znala napovedati izhod. Da mrežo naučimo pravilnega delovanja pa potrebujemo učne primere - torej vhodne podatke in željene izhode za te vrednosti. In tu se učenje lahko začne. Za vzvratnim razširjanjem napake stoji povsem preprosta ideja. Najprej uteži med nevroni poljubno nastavimo, nato na izbranem testnem primeru izračunamo za koliko se je naša mreža zmotila glede na pričakovan izhod. Tako dobimo napako s pomočjo katere lahko vrednosti na utežeh popravimo takko, da minimaliziramo dobljeno napako. To počnemo od izhodnega sloja nevronov proti vhodnemu (od tod tudi ime - vzvratno razširjanje napake oziroma backpropagation v angleščini). Postopek ponavljamo na ostalih testnih primerih dokler se uteži ne ustalijo. Takrat se učenje konča.

3.2. Vzvratno razširjanje napake. Vzemimo splošen večslojen perceptron z X_{N_X} nevroni v vhodnem sloju in Y_{N_Y} nevroni v izhodnem sloju. Nevronska mreža naj sestoji iz m skritih slojev, $m > 0$, vsak skriti sloj pa naj vsa buje N_k nevronov, kjer velja $1 \leq k \leq m$. Nevrone v skritih slojih označimo sledeče: H_{ij} , kjer število i ponazarja sloj v katerem se nevron nahaja, število j pa zaporedno številko nevrona v tem sloju.

3.3. Lastnosti vzvratnega razširjanja napake. Kljub temu, da imajo nevronske mreže veliko pozitivnih lastnosti, ima pravilo vzvratnega razširjanja napake tudi nekaj pomanjkljivosti.

4. FUNKCIJSKI PROGRAMSKI JEZIK OCAML

5. PRAKTIČNI DEL

6. ZAKLJUČEK

SLOVAR STROKOVNIH IZRAZOV

LITERATURA

[1]